

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי' נצ"ו כ"א אלול תשס"ג

החברותא בשאנן פנימי לתורים גליון מס 210

פנינים יקרים

אתם נצבים היום כולכם (כ"ט, ט') נצבים הוא פירוש במסירות נפש, היום הוא ר"ה, ר"ל כשאתם נצבים בר"ה במס"נ בתפלה, הוא לפני ה' אלקיכם לכבודו יתברך שיתגדל כבודו בעולם, המס"נ הזאת צריכה להיות אמיתי בלב וברצון גמור למען כבוד שמו יתברך. והוה אתם אותיות "אמת". (מתוך תפארת שלמה)

אתם נצבים וכו' (כ"ט, ט') יש להבין מה שכתוב נצבים ולא עומדים, ונראה כי אחר גודל התוכחה האמור למעלה בפרשה היה נשבר לב כל ישראל כחרס הנשבר, לפיכך חזר משה לחזק את לב כל ישראל ע"י שהודיע גודל רום מעלתם שהם בבחינת נצבים (מלשון אמת ויציב) כי לשון זה מורה דוקא על נשמות שהם נצחיים ... (עבודת יששכר)

אתם נצבים היום כולכם וגו' (כ"ט, ט') איתא בספד"ק דתיבת היום מורה על ראש השנה ... ור"ה הוא יום הדין וצריכים בני ישראל לרצות ולפייס ולהגביר את מדת הרחמים על מדת הדין, לכן צריך כל אחד ואחד מישראל לפשפש במעשיו ולשוב בתשובה שלמה, ומי שאינו יכול בעצמו לשוב כראוי, יתקשר עם כללות ישראל ובכללם יש להם צדיקים גם כן, והם יעשו לו טובה ... אך לא יסמוך על ההתקשרות לבר, אלא בצרוף עם עבודתכם דכל אחד ואחד חייב בעצמו לפשפש במעשיו... כי עבודת הצדיק מועיל רק בצרוף עבודתו העצמי אבל לא לסמוך על הצדיק בלבד.

ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת (כ"ט, יג') הנה כן היה כל עבודת משע"ה רעיא מהימנא עם ישראל כל ארבעים שנה להכניס בלבכם כח קדושת האלקי בדיובורו הקדוש שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו, הוסיף משרע"ה ואמר לא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת, כי את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה, ר"ל גם דורות הבאים כולם יזכו לבחינה הזאת כשישמעו הדיובור מפי צדיק הדור שהוא בחינת משה שפיר קאמר היו כולכם לפני ה'.

פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה (כ"ט, יז') ... דע שזה ברור בכל עת שיעבור על מחשבת אדם ענין מר ורע בסתירת אמונה, באותו רגע דנין אותו דיני נפשות, לכן יתחזק עצמו לבטל מחשבות רעות אלו ויקשור נפשו באמונת אלקי עולם באמונה פשוטה להאמין ולידע דלית אתר פנוי מינה ... ובכל בוקר ימסור מודעה שאם ח"ו יסיתנו היצר ויעלה על לבו איזה מחשבה נגד רצון הבורא יהיה בטל ומבוטל כי הוא הבל וריק אין בו ממש. (אוצר החיים בשם הבעש"ט)

הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו (כ"ט, כ"ה) פירושו מה שחטאנו ועווינו לה' אלקינו-בין אדם למקום - טוב שישאר בגדר נסתרות כמאה"כ אשרי נשוי פשע כסוי חטאה (תהלים לב). אבל והנגלות לנו ולבנינו, מה שנוגע לנו ולבנינו שחטאנו זה לזה - בין אדם לחברו - אין עצה אחרת - לפעמים - אלא והנגלות לגלותו בפני האחרים כדי שישגי סליחה ומחילה ממנו, ועל זה נאמר מכסה פשעיו לא יצלח (משלי כח).

(הרה"ק מאז"ערנא זיע"א)

באין מליץ יושר וכו'. דעיקר הוא דאדם אף על פי שחטא רק כיון שיודע שחטא ומבקש מלפניו יתברך שימחול לו זה הוא גופא מלמץ יושר לפניו. והוה באין - במדה שאדם מחזיק עצמו לאין זה גופא מלמץ יושר. (קדושת לוי)

הדרגה האברומא האמלא אלן האביון ואלן בית ישראל

גבלה שנה וקאלוגיה, גאל שנה וברכוגיה

שנה טובה ולחורכ

גבובה וגבולה טובה

שיחת הרא"ש פרישת ב' תש"ל - (האשק אהאאור הקודש), נכתב ע"י הר"פ כפ' הכנת.
על מוקדה על המוצח

וידבר ה' אל משה לאמר. הקב"ה נתן הוראה למשה ללמד את אהרן ואת בניו להיות בבחינת צדיק אמת בזה שיהיו זריזים בהכרת חסרון הכיס. מתוך מטרה להגיע לתוצאות של דבקות בורא מיד ולדורות כלומר שההמשכה של דבקות בורא תהיה מידית ובעלת המשך לדורות.

"זאת תורת העולה". פירוש זהו העבודה שעל ידו אפשר להגיע לבחינת עולה - כולו תקטר בבחינת צדיק אמת (מיד ולדורות). "היא העולה" צדיק האמת מגיע לבחינת "עולה" הכל מציאות רבש"ע ולית ליה מגרמי כלום. איך הצדיק מגיע לבחינת עולה שלית ליה מגרמי כלום והכל מציאות הוי' יתברך שמו? התירוץ הוא "על מוקדה על המזבח". דהיינו ששורף את כל מציאות האנוש שבו, בזה שמכיר היטב שכל המציאות שלו אין ואפס, כמאמר הכתוב: מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו (תהלים ח) דרך ההתמדה בהכרת השפלות מגיע להכרה בבירור שלית ליה מגרמי כלום, כי מתבונן בעצמו ורואה איך שהוא כולו בוער באש של התאוות ובאש של הכעס ולשון הרע, וכאשר מתמיד בהתבוננות זו שואל את עצמו מה זה בכלל התאוות הלא זה כולו דמיון. ובכ"ז כ"כ בוער באש התאוה עד שנראה אצלו כדבר של ממש. וכן מה יש לו בכלל לכעוס ועל מי יש לו בכלל לכעוס האם יש איזה מציאות של ממש שעליו הוא כועס? הלא ה' אמר לו לקלל (שמואל ב טו י) ואם בכל זאת כל כך כועסים אין זה אלא האש של הדמיון. וככל

{תקציר מהמאמר הקודם: בתורת העולה פרש"י אין צו אלא לשון זרוז מיד ולדורות. כי במקום שיש חסרון כיס יש צורך לזרוז. הרא"ש הסביר שמטרת האדם להיות בטל להשי"ת בתכלית הבטול בבחינת עולה - כולו תקטר. בחינה זו נקראת חסרון כיס. כדי שיוכל להגיע לבחינת כולו תקטר - חסרון כיס צריכים לעשות את כל ההשתדלויות בזריזות, אחרת יש חשש שתגנב בתוך תוכו איזהו הרגשה של שביעות רצון מעצמו בזה שמצליח לבטל את עצמו.

העבודה להיות זריז בחסרון הכיס הנ"ל הוא עבודת הצדיק האמת, והעצה לפשוטי העם להיות דבקים לצדיק האמת. והוא מיד ולדורות כלומר לפשוטי העם יכול להיות הישג של מיד ולצדיק האמת יכול להיות גם מיד וגם לדורות. כדי לעורר את האדם להיות דבוק לצדיק האמת. מביא הקב"ה על האדם כל מיני נסיונות ומצוקות המאלץ אותו להאחו בצדיק האמת.

והנה אם דבוק האדם בצדיק האמת רק מחמת מצוקותיו, אינו יכול להגיע לבטול ודבקות בורא בכח דבקותו בצדיק האמת אבל אם גם האדם משתדל בעצמו להיות דבוק בהשי"ת בתכלית הבטול ורק שאין לה המשכיות אז ע"י דבקותו בצדיק האמת נתוסף באדם כח של המשכיות בדבקות בורא. ע"כ מהמאמר הקודם.

הרא"ש שילב את תוכן הדברים האמורים בתוך פסוקי התורה (בפרשת תורת העולה) כדלהלן:

הכלל כאלו הוא הסבל של עצמו ולכן אף שהוא בבחינת עולה - כולו תקטר בטל במציאותו אל השי"ת בכל זאת הוא בבחינת לילה כי כל זמן שלא נגיע לשלמות הבריאה וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ (ישעיהו א) עדיין העולם בבחינת "לילה" וזה מה שהצדיק האמת מרגיש בכל עת ורגע. "עד הבוקר" דהיינו עד שנגיע לשלמות הבריאה שהוא בבחינת "בוקר".

וכשנגיע לבחינת בוקר נזכה ש"אש המזבח תוקד בו", מה התוספת שהתורה מוסיפה בדבריו "ואש המזבח תוקד בו" הלא כתוב כבר "על מוקדה על המזבח", וכן מה הפירוש "ואש המזבח תוקד בו" כאלו אומרים שהמזבח יהיה אש? וגם מה זה תוקד בו, במי תוקד האש? אלא שהתורה מתארת איך תראה הבריאה כשנגיע לשלמות, והוא:

מציאות הוי" תהיה מופשטת שהוא בחינת "אש" כך שכל מה שנראה וניכר כטבע יהיה בטל ומבוטל בלתי לה' לבדו (שמות כב יט) שהוא בחינת "אש" ואפילו המזבח שהוא בחינת הפיכת החומר אל הקודש (בכח עבודת האדם בבחינת מה אנוש כי תזכרנו בכח הכרת השפלות ודבקות בורא כנ"ל) גם זה יהיה בטל במציאות כי "אש המזבח תוקד בו" כלומר תוקד באדם, דהיינו שתהיה הכרה מלאה שאין כל מציאות כלל וכלל בלתי לה' לבדו כמו שכתוב וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו (דברים ד ליה).

הרא"ש הבהיר דבריו ואמר: כל זמן שלא מגיעים לשלמות הבריאה יש מושג של מזבח ויש מושג של עבודת האדם בדבקותו בבורא

שמתבונן יותר ויותר רואה שכל אש התאוות והכעס אין לו כל ממשות. ואז מעביר את האש של התאוות והכעס אל התלהבות בורא עד שנעשה כולו תקטר בלתי לה' לבדו, וזהו העולה - כולו תקטר.

כאשר האדם מכיר שפלותו באמת ואינו מתיאש אלא מעביר את האש אל הרבש"ע נעשה האדם בבחינת "מזבח". מה זה מזבח? לוקחים אבנים ומסדרים אותם אחד על השני ונעשה מזבח! איזה משמעות יש למזבח מזה שלוקחים אבנים מהטבע ומקריבים עליו קרבנות? אלא בזה שהאדם שורף על המזבח החומרי והטבעי את התאוות שלו, ואת הכעס שלו, ואת הלשון הרע שלו נעשה בבחינת מבשרי אחזה אלוך (איוב יט כו) וממילא נעשה המזבח קודש לה'. אבל אם לא יקריבו על המזבח קרבנות, נשאר המזבח אוסף של אבנים ואין בהם ממש. וזהו "על מוקדה" בזה ששורף את התאוות והכעס שלו דרך הכרת השפלות ומעביר אותם לרבש"ע אז נעשה "על המזבח" המזבח נעשה קודש סמל להפיכת החומר לקודש כי מכיר מתוך המציאות האנושי שלמה אנוש את מציאות ה'.

"כל הלילה" עבודת השי"ת באופן האמור צריך להיות בבחינת לילה - הסתר פנים כי כל זמן שאין התגלות בורא בצורה המלאה עדיין אנו בבחינת לילה. העובדא היא שיש כאבים ויש סבל ויסורים. לכן אף אם הצדיק האמת מרגיש בעצמו שאין לו כל סבל וכל יסורים וזאת מחמת דבקותו המוחלטת לרבש"ע ומחמת הבטול המוחלט, וממילא אין מקום שהסבל והיסורים יאחו בצדיק האמת אלא שהצדיק האמת חי את הסבל של

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

2/0
ד

המשך מעמ' קודם

העבודה של הצדיק הוא בעצם מציאות הוי' ברוך הוא, וזהו ואש המזבח, האש האלוהית שכלול גם במזבח תוקד בו כלומר תוקד בצדיק האמת, שלמות הבריאה בבחינת תוקד בו

והוא בחינת תחית המתים כי בהשואה לשלמות הבריאה המזבח נקרא גולם חומר - מת וכשהוא הופך להיות אש ה' מציאות הוי' בעבודת הצדיק של הצדיק אמת מתהפך כל החומר אל מציאות הוי' ברוך הוא.

יתברך שמו, כך שהצדיק האמת מקיים את הנאמר על מוקדה בהעברת האש של הכעס והתאווה אל השי"ת ואז מקיים "על המזבח" שמתקרב להשי"ת מתוך המציאות האנושית עד שהופך את המזבח שהוא סך הכל אבנים מהטבע אל קדושת השי"ת, אבל בשלמות הבריאה גם עבודת הצדיקים תחשב כאין וכאפס: כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים (ישעיהו יא ט) ואז לית ליה לצדיק האמת מגרמי כלום באופן ממשי והיא כוללת גם את עבודת הצדיק כי רואים בבירור שגם

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

סליחות יתקיימו בעז"ה ברוב עם ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' דון יוסף הנשיא 5

הרשמה לנסיעה לראש השנה במירון בטל' 02-5380944

שהשמחה במעונם

הרה"ח רבי עקיבא רבינוביץ שליט"א להולדת הנכד
הר"ר אברהם רבינוביץ ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יהודה ליב פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר שלמה ביבס ומשפ' להולדת הבן
הר"ר שמחה ברזל ומשפ' לנשואי הבת
הר"ר יוסף חזן ומשפ' להכנס הבן בעול המצוות

ה"ל ע"י

מערכת והברותא
רח' שני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס

ת.ד. 5080

ירושלים 91050